

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Prusinowski (przewodniczący)

SSN Dawid Miąsik (sprawozdawca)

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z powództwa I. S.A. w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
z udziałem zainteresowanych: I. S.A. w W., I. S.A. w upadłości likwidacyjnej w W.,
D. sp. z o.o. w W., M. sp. z o.o. w W. (dawniej K. sp. z o.o. w W.), D. S.A. w W.
o zawarcie porozumienia ograniczającego konkurencję,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 marca 2018 r.,
zażalenia strony pozwanej na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 października 2017 r., sygn. akt VII ACa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 października 2017 r., VII ACa (...) Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił wyrok Sądu Okręgowego w W. – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 26 listopada 2015 r., XVII AmA (...) oddalający odwołanie I. S.A. w W. (powód) od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes Urzędu) z 25 października 2013 r., nr RWR (...).

Sąd Apelacyjny uznał, że doszło w przedmiotowym postępowaniu do nierozpoznania istoty sprawy, gdyż Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał wszystkich twierdzeń i zarzutów stron, które były istotne dla merytorycznego

rozstrzygnięcia sprawy, to jest nie odniósł się do szeregu zarzutów powoda dotyczących kwestii zawarcia zarzucanego porozumienia. Poza tym, nie przeprowadził właściwego postępowania dowodowego, oddalając zasadne wnioski dowodowe strony powodowej. W okolicznościach niniejszej sprawy, potrzeba przeprowadzenia tych dowodów oznaczała konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, szczególnie mając na uwadze, że zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd pierwszej instancji w ogóle nie ocenił, a więc nie przeprowadził postępowania dowodowego chociażby w odniesieniu do przedstawionych przez strony dokumentów.

Zażalenie na powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego wniósł Prezes Urzędu, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prezes Urzędu zarzucił naruszenie: 1) art. 365 § 1 k.p.c. w związku z art. 217 § 2 i 3 i w związku z art. 227 k.p.c. przez uznanie, iż orzeczenie prawomocne w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) VI Wydział Cywilny z dnia 5 października 2017 r., VI ACa (...), wydane w sprawie tego samego, co w niniejszej sprawie, porozumienia ograniczającego konkurencję, stwierdzonego decyzją pozwanego nr RWR (...) z 25 października 2013 r., wiąże Sąd Apelacyjny w niniejszej sprawie, zakończonej zaskarżonym wyrokiem, jedynie co do określenia rynku właściwego, natomiast nie wiąże w pozostałej części dotyczącej ustaleń faktycznych, w tym co do stwierdzenia faktu stosowania niedozwolonego porozumienia, - co doprowadziło tenże Sąd Apelacyjny do przyjęcia, iż Sąd pierwszej instancji niezasadnie pominął dowody zgłoszone przez powoda: z przesłuchania strony, z przesłuchania D. S. oraz wniosek o zobowiązanie Prezesa Urzędu do wskazania i przedstawienia Sądowi dokumentów w postaci wniosku urlopowego, wykazu urlopów lub wykazu obecności, i w konsekwencji uchylenia wyroku Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 26 listopada 2015 r., XVII AmA (...) i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania; 2) art. 365 § 1 k.p.c. w związku z art. 386 § 4 k.p.c. na skutek nieprawidłowego przyjęcia przez Sąd Apelacyjny, iż Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy w przedmiocie "wszystkich twierdzeń i zarzutów stron, które były istotne dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, czyli nie odniósł się do

szeregu zarzutów powoda dotyczących kwestii zawarcia zarzucanego porozumienia" (s. (...) uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego), podczas gdy fakt zawarcia tego porozumienia uznać należy za ustalony prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) VI Wydział Cywilny z 5 października 2017 r., VI ACa (...), wydanym w sprawie tego samego, co w niniejszej sprawie, porozumienia ograniczającego konkurencję, stwierdzonego decyzją pozwanego nr RWR (...) z 25 października 2013 r.; 3) art. 386 § 4 k.p.c. przez nieprawidłowe uznanie, że Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy w przedmiocie "wszystkich twierdzeń i zarzutów stron, które były istotne dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, czyli nie odniósł się do szeregu zarzutów powoda dotyczących kwestii zawarcia zarzucanego porozumienia" (s. (...) uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego), podczas gdy Sąd ten wykazał zawarcie porozumienia ograniczającego konkurencję, uzasadniając wystarczająco fakt zawarcia tego porozumienia; 4) art. 328 § 2 k.p.c. przez nieprawidłowe uznanie, iż wyrok Sądu pierwszej instancji "nie poddaje się tak naprawdę kontroli instancyjnej, gdyż nie spełnia wymogów określonych w art. 328 § 2 k.p.c.", podczas gdy w rzeczywistości wyrok ten zawiera wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które Sąd pierwszej instancji uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego w postępowaniu wywołanym zażaleniem na wyrok Sądu drugiej instancji uchylającym wyrok Sądu pierwszej instancji i przekazującym sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania, Sąd Najwyższy weryfikuje jedynie, czy spełnione zostały przesłanki wydania wyroku kasatoryjnego przez Sąd drugiej instancji. Wszystkie inne zarzuty, których podstawa wykracza poza art. 386 § 4 k.p.c. są w konsekwencji bezprzedmiotowe.

Choć należy zgodzić się ze skarżącym, że Sąd pierwszej instancji rozpoznał istotę sprawy, skoro formalnie orzekł o odwołaniu i decyzji Prezesa Urzędu, to jednak stwierdzenie to nie czyni zażalenia Prezesa Urzędu zasadnym, ponieważ

równorzędnym motywem leżącym u podstaw zaskarżonego wyroku było nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego w całości na okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. O tym, jakie ustalenia są konieczne do rozpoznania istoty sprawy decyduje – w postępowaniu wywołanym zażaleniem na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. – optyka Sądu drugiej instancji. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd drugiej instancji przekonująco wyjaśnił, że: 1) z części uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji zawierającej ustalenia w przedmiocie stanu faktycznego nie wynika, czy Sąd ustalił, że doszło do zawarcia porozumienia, czy też nie; 2) nie dokonano jakiegokolwiek oceny zgromadzonego materiału dowodowego (z przywołaniem konkretnych kart akt postępowania administracyjnego); 3) w odwołaniu zaprzeczano podstawom faktycznym decyzji; 4) szereg okoliczności faktycznych było sporne. Zgodnie zaś z orzecznictwem Sądu Najwyższego, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwolniony jest z obowiązku przeprowadzania postępowania dowodowego zgodnie z regułami k.p.c. na okoliczności między stronami niesporne, gdy w odwołaniu od decyzji Prezesa Urzędu przedsiębiorca kwestionuje tylko ocenę prawną dokonaną przez organ w decyzji.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

r.g.